

Hitehagyott esküvés a Bibliára

2016 február 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ki ne akarná megölni az atyját? A híres kérdés Dosztojevszkijtől származik, s ma is időszerű, időszerűbb, mint valaha. Az európai kultúra szülőjét, a kereszténységet üldözik.

Nemcsak a Közel-Kelet számos országában, de Pakisztánban, Indiában, Afganisztánban, vagy éppen a keresztény többségű Nigériában is, ahová rendszeresen törnek be saharai harcosok, hogy öldössék a Jézussal

eljegyzett embereket.

A vérengzések felsorolását napestig folytathatnánk, de tudjuk, hogy egy vallást, egy világszemléletet, egy létmódot csupán fegyverrel nem lehet elpusztítani. Vannak erre kifinomultabb, a guillotine-nál, a Gulágnál, a gázkamránál demokratikusabb módszerek is, amelyek a gyökerénél ragadják meg a lényegét. Mert a feladat nem a test ügye! „Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni. Inkább attól féljete, aki a lelket meg a testet is pokolba taszíthatja.” – mondja Jézus Máté evangéliumában (10, 28). Itt most elnézést kell kérni bizonyos Olvasóktól, akik az elmúlt évtizedekben hozzászórtak ahhoz, hogy a kereszténység nev? szociológiai jelenségr?l még csak-csak lehet említést tenni, Isten neve is besz?het? kacifántos káromlásokba, de Jézus Krisztusról, a kereszténység alapítójáról, legkivált az ? kijelentéseir?l szó sem eshet. Az megsértené a valamilyen szabadságot. Talán éppen a vallását.

Eredeti kérdésünket nem feledve folytassuk ott, hogy a hatalom akarója számára a test megölése még nem eredmény, mert ugyan eltakarítja a feleslegeseket és a kártékonyakat a fejl?dés, az új világtrend útjából, ám nem szüli meg az új embert...

Ahhoz meg kell ölni a régi lelket. Hogyan? S?t! Hogyan kell az embert egy az eddigit?l eltér?, korszer? létmódba kormányozni, ahol nem fogja megtalálni élete eredeti alapértékeit? Vegyünk egy könny? kérdést. A Tízparancsolatban az emberi kapcsolatokra vonatkozó els? parancsolat így hangzik: „Ne ölj!” Mint tudjuk, ez a törvény – ilyen-olyan korlátozásokkal – a földkerekség valamennyi kultúrájában él, vagy legalábbis élt a közelmúltig.

Lassan negyedszázada egy korai Beavatásban idéztem, hogy Michael B. Rothenberg 1975-ös kutatásai szerint „egy amerikai gyerek, mire elvégzi a középiskolát, addigra 15 ezer órát tölt a képerny? el?tt, mialatt 18 ezer gyilkosságot lát, nem beszélve a rablásokról, üldözésekr?l, lövöldözésekr?l, kínzásokról, gyújtogatásokról stb. Percenként egy ilyen jelenet van a tíz év alattiak számára készült rajzfilmekben.” Ezekben akkoriban leginkább csak a gügye macska, Tom meg a bájosan aljaska Jerry egér mérszárolta egymást szakadatlan és lankadatlan. Nos, ?k még kezd?k és nyámnyilák voltak! Filmenként legfeljebb egyszer-kétszer l?tték egymást szítává, gyújtották fel, darálták apróra – a gyermek néz?k és szüleik örömére. Mert itt kell kézbe venni a dolgot: a legkisebbeknél!

Jézus mondja: „Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek és ne tiltsátok meg nekik, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, aki Isten országát nem fogadja úgy, mint a gyermek, nem megy be oda.” (Lk 18, 16–17) Tehát Jézus elárulja, hogy az ? tanításának megértése, befogadása gyermeki lélekkel történik. A dörzsöltek tehát nem tiltják a kereszténységet, hanem egy vele minden ízében ellentétes kultúrát alakítanak ki, amely a szellemi értékeket gondosan törli a tudatokból.

1998-ra a főntebb idézett 18 ezres szám harmincezer fölé emelkedett. A filmekben az oktondi, s folyton felsül? Tom macskát felváltották a legborzalmasabbnak kitalált földalatti, tengeri és ?rszörnyek, amelyeknek már a pusztas léte is azt sugallja: „Mivelünk van tele a világ, bennünket semerre sem tudsz kikerülni!” Isten nincs, miként Tom és Jerry korában sem volt, helyette „démonok és istenek” dühöngenek. Háborítják a tengert, romhalmazzá gázolják a nagyvárosokat, gödrökké a hegyeket. Persze megjelentek a számítógépes játékok új nemzedékei, amelyekben a gyerek már aktívan is ölhet. ? maga! Személyesen! Akárkit! – Innen vajon hány lépés az akármikor, akárhol és tényleg...? Jól tudjuk, hogy gyermekeinket az elektronikai ipar kutyüi is nevelik. Hogy mennyire ezek és mennyire mi?

Tudjuk? Ha nem, nosza, nézzünk bele egy közönséges zsebtelefon kínálatába! Ott is ugyanaz tombol és mérszáról, ami a bolygó bármelyik pontján, bármelyik távközlési rendszerében. Nem új dolog elgondolkodni azon, hogy egy Naprendszerünkhöz közeled? idegen ?rhájó parancsnoka – ha észlelné a bolygónk körüli ?rben is örvényl? „kultúrát”, vajon mit tenne.

Nem kell túl mélyre nézni ahhoz, hogy világos legyen: nem a muszlimok üldözik a keresztényeket.

No de kik a keresztények?

Ez már fogósabb kérdés. Jézus búcsúbeszédében így határozta meg magát: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak énáltalam. Ha ismernétek engem, Atyámat is ismernétek. Mostantól fogva azonban ismeritek és látjátok ?t.” (Jn 14, 6–7) Tehát nem egyszer?en a tanításait, úgynevezett „bölcességmondásait” kell betanulnia a kereszténynek, hanem a Megváltó útján kell járnia: úgy élni-halni, ahogy ? tette. Mégpedig krisztusi der?ben, abban a felismerésben, hogy ez az igazság, ez a jó, ez a valódi élet, nem

csupán a zsigerek és ösztönök pajkoskodása.

A Föld vezet? hatalmának, és sok más országnak az elnökei, vezérei, bírái és az el?ttük nyilatkozó tanúk mind a Bibliára, néhol Krisztus keresztyére tett kézzel esküsznek, hogy szavaik és tetteik igazak és azok is lesznek. Így megy ez évszázadok óta. Ünnepeink a keresztyén hagyományból erednek, ha nem, akkor megkeresztel?dtek, ugyanígy szólásaink, népszokásaink is. A washingtoni Fehér Ház mai ura is esküdött a Bibliára, majd hivatala a karácsonyfát átnevezte „ünnepi fának”. Ahogy keleti kollégái télapósították Jézus születésnapját.

Kulcsponthoz érkeztünk. Az országok, a népek, az emberi személyek leigázása nyelvük elfoglalásával kezd?dik. Ez aprólékos és hosszadalmas folyamat. A hódítók bíznak abban, hogy van idejük, az er?, vagyis a pénz velük van.

A muszlim behatolók már rég felismerték a helyzetet. Egy tévétában ki is mondta egy németországi török vezet?: nektek se hitetek, se igazságotok, se kultúrátok, csak technikátok, amit most tanulunk el t?letek. Mihez asszimilálódjunk?

Czakó Gábor - A szerz? író

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

A red banner featuring a raised fist icon on the left. The text is in white and black. On the right, there is an image of a book cover and a CD set. The book cover is red with a white illustration. The CD set includes two discs and a booklet. A small circular logo on the right side of the banner reads 'MÓTAR MENEDZS KONVENCIA'.

Ajánló